

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 281/2013-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. júla 2013 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti B., s. r. o., K., zastúpenej advokátom JUDr. V. K., K., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. Ro 4300/2000 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti B., s. r. o., **o d m i e t a** ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. mája 2013 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti B., s. r. o., K. (ďalej len „sťažovateľka“), pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. Ro 4300/2000.

Sťažovateľka uviedla, že návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným okresnému súdu 4. júla 2000 sa jej právna predchodkyňa – príspevková organizácia B., K. (ďalej aj „navrhovateľka“ alebo „právna predchodkyňa sťažovateľky“), domáhala voči M. K. a R. K. (ďalej len „odporcovia v 1. a 2. rade“) zaplata sumy 4 762 Sk s príslušenstvom z titulu nezaplata nájomného a úhrad za služby spojené s užívaním bytu, ako aj nedoplatku vyplývajúceho z vyúčtovania za roky 1996 – 1997. Okresný súd platobným rozkazom č. k. Ro 4300/2000-3 z 15. októbra 2001 zaviazal odporcov v 1. a 2. rade, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatili navrhovateľke spoločne a nerozdielne dlžnú sumu s príslušenstvom alebo aby v tej istej lehote podali odpor na tomto súde. Okresný súd síce vyznačil právoplatnosť tohto rozhodnutia dňom 25. februára 2002, avšak dodatočne zistil, že podaním doručeným okresnému súdu 8. februára 2002 odporcovia v 1. a 2. rade proti nemu podali odpor. Z tohto dôvodu bola právoplatnosť rozhodnutia zrušená a spis bol postúpený do civilného konania.

Sťažovateľka podaním z 2. mája 2013 požiadala okresný súd, aby pripustil zámenu účastníka konania na strane navrhovateľa v zmysle § 92 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) tak, aby do konania vstúpila sťažovateľka. V návrhu uviedla, že navrhovateľka dňom 31. decembra 2008 zanikla a jej právnym nástupcom sa stalo mesto K. Na základe uznesenia Mestského zastupiteľstva v K. z 30. – 31. októbra 2008 bolo schválené založenie sťažovateľky ako obchodnej spoločnosti so 100 % majetkovou účasťou mesta K. a vecí, práva, záväzky, práva z priemyselného a duševného vlastníctva a iné majetkové hodnoty, ktoré patrili a slúžili na prevádzkovanie navrhovateľky, vrátane prechodu práv a povinností z pracovno-právnych vzťahov zamestnancov boli k 1. januáru 2009 vložené do sťažovateľky ako nepeňažný vklad podľa § 59 ods. 4 Obchodného zákonníka.

Sťažovateľka ďalej uviedla, že jej „sťažnosť na postup súdu“ v danej veci z 13. apríla 2012 predseda okresného súdu listom sp. zn. Spr 138/12 z 3. mája 2012 vyhodnotil ako dôvodnú, „*nakoľko priesťahy v konaní zistené boli*“ (tieto dokumenty však k sťažnosti predloženej ústavnému súdu nepripojila, pozn.).

Podľa názoru sťažovateľky v predmetnom konaní dochádza k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu jej základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy. Ako vyplýva z prehľadu procesných úkonov, uvedené konanie nie je právoplatne ukončené ani po uplynutí takmer 13 rokov od jeho začatia. Okresný súd nebol ochotný pristupovať k predmetnej veci s primeranou vážnosťou a adekvátne k tomu ju neriešil, resp. vo veci nekonal. Právne postavenie sťažovateľky je neisté a dosiaľ trvá.

Sťažovateľka v petite sťažnosti žiadala, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. Ro 4300/2000 porušil jej základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, aby okresnému súdu prikázal vo veci konať bez zbytočných priet'ahov a zaplatiť sťažovateľke finančné zadost'učinenie v sume 13 000 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia v sume 331,13 €.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je námietka porušenia základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. Ro 4300/2000.

V zmysle ustálenej judikatúry ústavného súdu čl. 48 ods. 2 ústavy v spojení s čl. 127 ods. 1 ústavy poskytuje ochranu pred porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v konaní pred súdom len jeho účastníkovi, pretože len vo vzťahu k nemu sa plní účel tohto základného práva, ktorým je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (m. m. I. ÚS 55/02, IV. ÚS 59/04). Domáhať sa ochrany základných práv na ústavnom súde môže fyzická osoba alebo právnická osoba jedine v záujme ochrany svojich základných práv (napr. II. ÚS 32/06, II. ÚS 80/06).

Podľa § 90 OSP účastníkmi konania sú navrhovateľ (žalobca) a odporca (žalovaný) alebo tí, ktorých zákon za účastníkov označuje.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistil, že sťažovateľka ako právnická osoba nemá v predmetnom konaní procesné postavenie účastníka konania na okresnom súde, a preto nie je v okolnostiach prípadu aktívne vecne legitimovaná na podanie takejto sťažnosti. Túto skutočnosť si napokon uvedomuje aj sama sťažovateľka, keď tvrdí, že len 2. mája 2013 požiadala okresný súd, aby pripustil jej vstup do konania na strane navrhovateľky, čo sa do doručenia sťažnosti ústavnému súdu (9. mája 2013) nestalo. Z týchto dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 25 ods. 2

zákona o ústavnom súde ako podanú zjavne neoprávnenou osobou (podobne II. ÚS 113/02, II. ÚS 277/06, III. ÚS 464/2010, III. ÚS 549/2012), pričom rozhodovaním o jej ďalších procesných návrhoch sa už nezaoberal.

V prípade, že okresný súd pripustí vstup sťažovateľky do predmetného konania, pričom sťažovateľka bude naďalej zastávať názor, že v predmetnom konaní nekoná plynulo, resp. že svojím postupom vykazuje určitú nečinnosť, má (po vyčerpaní právneho prostriedku nápravy podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, pozn.) možnosť opakovane podať sťažnosť ústavnému súdu, v rámci ktorej bude zohľadnený celý doterajší priebeh konania, to znamená, že toto rozhodnutie ústavného súdu nezakladá prekážku rozhodnutej veci podľa § 24a zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júla 2013